

Анонимизиран текст

C-520/20 - 1

Дело C-520/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

16 октомври 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Административен съд Силистра (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 октомври 2020 г.

Жалбоподатели:

DB

LY

Ответник:

Началник на Районно управление Силистра при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[OMISSIS]

гр. Силистра, [OMISSIS]

Административният съд гр. Силистра, в закрито заседание [OMISSIS] разгледа **адм. дело** [OMISSIS] и установи:

Предмет на съдебния контрол за законосъобразност е Заповед [OMISSIS], издадена от Началник на Районно управление (РУ) - Силистра при Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОД на МВР) гр. Силистра, с която е разпоредено на основание чл. 84, ал. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), да бъдат върнати на

посочено от SANTANDER CONSUMER BANK [OMISSIS], Кралство Норвегия лице вещите, иззети и описани в Протокол [OMISSIS] по описа на РУ-Силистра, във връзка със сигнал за издирване в Шенгенската информационна система (ШИС) по преписка [OMISSIS] на РУ- Силистра.

Производството е образувано по жалба на DB и LY - двамата съпрузи с постоянен адрес в гр. Силистра, подадена чрез представител по пълномощие [OMISSIS] и е по реда на Дял Трети от Административнопроцесуалния кодекс. [OMISSIS].

От посочения в оспорената заповед Протокол се установява, че предмет на полицейското изземване е лек автомобил, марка „Фолксваген“ модел **[ориг. 2]** „Пасат44“; цвят „черен металик“, с поставени регистрационни табели [OMISSIS] и номер на рама [OMISSIS]. Същият е иззет от жалбоподателя DB [OMISSIS], ведно със Свидетелство за регистрация на МПС, част Втора [OMISSIS]. След извършена проверка е установено, че със Заявление [OMISSIS] от 07.03.2017 г., оспорващият е поискал да бъде регистриран като собственик на автомобила; последният да бъде зачислен в района на действие на ОД на МВР гр. Силистра, както и да ползва право на регистрационен номер от наличните в Сектор „Пътна полиция“. В хода на същата проверка е установено и приложено по делото Свидетелство за регистрация на МПС, част Първа, на процесния автомобил, с вписан собственик - праводателят на жалбоподателя АВ от гр. Варна.

Впоследствие, на 24.05.2017 г. е регистриран и процедиран релевирианият сигнал в Н.ШИС от Областно полицейско управление Хордаланд, Кралство Норвегия, при чието наличие полицейските органи в България, действат при обвързана компетентност, съгласно националното право и по-конкретно чл. 84 от ЗМВР, обосновало оспорения по делото резултат. В хода на настоящото производство [OMISSIS] сезираният съд, след извършена служебна справка с практиката на съдилищата в България по аналогични случаи, установи, че те се разрешават с отхвърляне на жалбите на лицата, претендиращи да са добросъвестни собственици на отнетите превозни средства, като прави впечатление и това, че обикновено упълномощеното лице от различни кредитни институции с търговски статут от различни европейски държави - някои членки на ЕС, други не, е дружеството, получило автомобила като пълномощник и на Норвежката банка - „Плам“ ЕООД, с адрес на управление в **[ориг. 3]** гр. Добрич [OMISSIS], представлявано от CD. [OMISSIS] От така посочената съдебна практика е видно, че в други сходни производства, издирените превозни средства са връщани на кредитни институции от различни държави - Норвегия, Исландия, Белгия и т.н., посредством един и същ упълномощен представител в България, а именно „Плам“ ЕООД гр. Добрич, за което не се намира нормативна забрана, но наподобява т.нар. „колекторска дейност“, последната по дефиниция е съсредоточена в управлението на просрочени вземания. [OMISSIS] По правило обаче, чрез колекторски фирми се събират просрочени частни вземания, което навежда на извод за наличие на

опорочени гражданско-правни отношения, свързани с необслужван банков кредит, а не за наказателно производство.

[OMISSIS] [Н]астоящият състав установи още, че жалбоподателите са се опитали да водят съдебен процес по предявени в условията на евентуалност, граждански искове с правно основание чл. 108 от Закона за собствеността (вещен иск) и чл. 57, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите (в случай на отчуждаване, погиване и т.н. на процесния автомобил) пред общия съд, срещу „Сантандер Консюмер Банк“ АД, [OMISSIS] с адрес на управление [OMISSIS] гр. Лисакер, Норвегия, но производството по образуваното гражданско дело [OMISSIS] по описа на Окръжен съд гр. Силистра, е било прекратено поради липса на компетентност на българския съд да разгледа и разреши отнесения до **[ориг. 4]** него спор, с международен елемент, по аргумент от чл. 2, т. 1. раздел 1, дял II, във връзка с чл. 60 от *Конвенция относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела*, подписана в гр. Лугано на 30.10.2007 г. (т.нар. Луганска конвенция от 2007 г.) [OMISSIS] [национално производство]

Освен това, в хода на производството е представено Удостоверение [OMISSIS], издадено от Районна прокуратура гр. Варна, видно от което е, че по жалба на DB срещу AB (продавачът на автомобила), е образувана предварителна проверка (прокурорска преписка [OMISSIS]), с оглед установяване дали са данни за извършено престъпление от общ характер по смисъла на НК, в частност на документно престъпление, която към м. юли 2017 г. не е приключила и, няма данни да е образувано наказателно производство и към настоящия момент (м. 10.2020 г.).

Всичко изложено по-горе свидетелства, че жалбоподателите не са бездействали [OMISSIS], а напротив, потърсили са всички възможности да защитят правата си на добросъвестни собственици съгласно регламентираните вътрешно-правни способи/средства за защита, резултатът от което е посоченият по-горе.

При тези установявания настоящият състав на Административен съд гр. Силистра намира за уместно да отправи до Съда на Европейския съюз **[ориг. 5]** запитване относно тълкуването на приложимите към спора разпоредби и правила за използването на Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II), при наличие на данни, сочещи на обоснован извод, че сигналът, въведен в ШИС, излиза от обхвата на целите, за които е създадена, с което се злепоставят правата и законните интереси на добросъвестни собственици, ползващи се със засилена защита, както от Конституцията на Република България (чл. 17 КРБ), така и от общностното право, съгласно чл. 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС), както и чл. 1 от Допълнителен протокол към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) [OMISSIS].

По тези съображения съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване както следва:

I. По допустимостта на настоящото запитване отправено до Съда на Европейския съюз, в контекста на чл. 267 §1 б. “б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), доколкото една от страните (Кралство Норвегия) не е член на ЕС, а Република България - не е страна по Шенгенското споразумение [OMISSIS]

[OMISSIS] [С]ъдът има колебания да реши делото така, както обикновено се разрешават от националните юрисдикции спорове от процесния вид, предвид разпоредбите на ЗМВР, още повече, че е депозирано и нарочно искане от жалбоподателите за **[ориг. 6]** отправяне на преюдициално запитване до СЕС относно тълкуването на приложимите норми от общностното право.

1. Без съмнение КЗПЧОС [OMISSIS] не е акт на институция, орган, служба или агенция на Съюза, в контекста на чл. 267 §1 б. “б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз, а съглашение от по-висок порядък, намиращо се извън юрисдикцията на СЕС. Съгласно Становище 2/13 на Съда (пленум) от 18.12.2014 г., т. 40; 2. Съюзът се присъединява към КЗПЧОС, което не променя областите на компетентност на Съюза, така както са определени в Договорите; 3. Основните права, както са гарантирани от КЗПЧОС и както произтичат от общите конституционни традиции на държавите-членки, са част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи; т. 179 [...] в съответствие с чл. 6 §3 от Договора за Европейския съюз основните права, както са гарантирани от КЗПЧОС, са част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи. Въпреки това, докато Съюзът не се присъедини към тази Конвенция, тя не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на Съюза.
2. Освен това, няма спор, че Кралство Норвегия не е член на ЕС, но е в Списъка на държавите в Шенгенското пространство, създадено [OMISSIS] от правителствата на петте държави - Белгия, Германия, Франция, Люксембург и Нидерландия, впоследствие подписали Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген [OMISSIS], която без съмнение е приложима към настоящия случай. Достиженията на правото от Шенген се прилагат изцяло в Норвегия от 25.03.2003 г., като същите са включени в нормативната уредба на Европейския съюз посредством протоколи, приложени към Договора от Амстердам през 1999 г. От 01.05.2004 г. достиженията на правото от Шенген са интегрирани в правната уредба на ЕС чрез протокола, приложен към ДЕС и ДЕО (т.нар. “Шенгенски протокол“), а актовете, които се основават **[ориг. 7]** на тях или са свързани с тях по друг начин, са задължителни за държавите-членки, включително за Република България. Горното е изрично посочено във Въведение към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1528 на Комисията от 31.08.2017 г. за замяна на приложението към Решение за изпълнение 2013/115/ЕС относно

наръчника за SIRENE и други мерки за прилагане на Шенгенската информационна система от второ поколение, създадена съгласно Регламент (ЕО) №1987/2006 и Решение 2007/533/ПВР, наричани „правни инструменти на ШИС II“. Тези инструменти са в сила от 09.04.2013 г. и отменят Дял IV от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген.

3. Следователно, правото от Шенген е инкорпорирано в системата на Европейското право, а двете държави, с отношение към спора по делото - регистриращата сигнала в ШИС (Норвегия) и изпълняващата го (България), са генерално обвързани от същото, като СЕС е с безспорна юрисдикция по релевирания въпрос.

II Страни по делото

4. **Жалбоподатели** - DB и LY - двамата съпрузи с постоянен адрес в гр. Силистра, [OMISSIS], представлявани от адвокат [OMISSIS].
5. **Ответник** - Началникът на Районно управление гр. Силистра при Областна дирекция на МВР гр. Силистра, с административен адрес: гр. Силистра, [OMISSIS].

III. Предмет на делото

6. Оспорва се законосъобразността на Заповед, издадена на основание чл. 84, ал. 8 от ЗМВР за връщане на считания за собствен от жалбоподателите лек автомобил, тъй като в срок от 60 дни от уведомяването за откриване на **[ориг. 8]** издирваната вещ, държавата членка, въвела сигнала в ШИС II, е отправила писмено искане за връщането ѝ на посочено в искането лице.
7. Спорът между страните е съсредоточен върху наличието/липсата на основание за въвеждането на сигнала в Шенгенската информационна система, тъй като липсват убедителни доказателства за образувано и водено наказателно производство с предмет - процесния автомобил, в Норвегия, което поставя самия сигнал извън целите, за които е създадена ШИС.

IV. Фактическа обстановка

8. Жалбоподателят DB на 06.03.2017 г. в гр. Варна с писмен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство и нотариална заверка на подписите, съгласно регулацията от чл. 144, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, е закупил от АВ от гр. Варна, лек автомобил, марка „Фолксваген Пасат“ с рег. № [OMISSIS], № на рама [OMISSIS] и № на двигател [OMISSIS], цвят „черен металик“. На 07.03.2017 г. е регистрирал автомобила в ОД на МВР гр. Силистра, Сектор „Пътна полиция“, като е получил регистрационен номер [OMISSIS]. Преди покупката е направил

възможните справки в публични регистри относно наличието на някакви тежести върху вещта (запор, възбрана или др.), а компетентните служби при регистрацията - съответните справки: обявена ли е за издирване колата във връзка с водени наказателни производства в страната, вкл. в информационните фондове на Интерпол и в Шенгенската информационна система. Автомобилът е придобит в режим на съпругеска имуществена общност. За него са платени дължимите данъци, задължителни застраховки и други такси.

9. На 24.05.2017 г. е създаден и регистриран в Н.ШИС сигнал [OMISSIS] от въвела сигнала държава НОРВЕГИЯ, с посочена причина за издирване: „вещ - открадната, незаконно **[ориг. 9]** присвоена, изгубена“, като автомобилът е надлежно индивидуализиран, включително с номер на рама.
10. На 26.05.2017 г. полицейски инспектор е установил автомобила в гр. Силистра на паркинг [OMISSIS], с български регистрационни табели, регистриран на името на DB [OMISSIS]. След направена справка в АИС „Издирвателна дейност“ - Н.ШИС II, е констатирано пълно съвпадение по номер на рама на издирваното превозно средство, въведено със сигнал от Норвегия. Процесният автомобил, ведно със Свидетелството за регистрацията му, част втора, на основание чл. 84, ал. 3 ЗМВР, са изети от жалбоподателя DB с Протокол [OMISSIS] по описа на РУ-Силистра. Последният е възразил, че колата е негова собственост, регистрирана в „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Силистра.
11. Попълнен е Формуляр 38 (превозно средство) - Формуляр за обмен на информация с Бюрото СИРЕНЕ при установяване на съвпадение за вещь издирвана, с цел изземване или използване като веществено доказателство в рамките на наказателно производство и е подаден незабавно до Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ при Министерството на вътрешните работи, сектор „СИРЕНЕ“.
12. Осъществен е обмен на информация с бюро СИРЕНЕ - Норвегия и е издадена оспорената по делото Заповед [OMISSIS] на началника на РУ-Силистра, за връщане на вещите, изети и описани в Протокол за изземване [OMISSIS]. От мотивите на същата става ясно, че въпросният автомобил е обявен за издирване от бюро СИРЕНЕ- Норвегия във връзка с извършена измама/злоупотреба с доверие. Престъпление, извършено на 23.12.2014 г. в Хордаланд, Норвегия и на 20.03.2017 г. е заявено пред полицейските власти в [OMISSIS] Осло. **[ориг. 10]**

Търговското дружество SANTANDER CONSUMER BANK [OMISSIS], Норвегия, като собственик на автомобила, е заявило, че е заинтересовано от връщането му, за което е упълномощило компанията LINDORFF AS Норвегия, с представител в България - „Плам“ ЕООД, с [OMISSIS] адрес на управление в гр. Добрич [OMISSIS], представлявано от CD, да получи вещта.

13. На 06.06.2017 г. при ответния орган, е постъпила молба от “Плам“ЕООД гр. Добрич, чрез управителя СД, за предприемане на действия по предаването на автомобила. Полицейският орган е установил, че последният не е предмет и/или средство за извършване на престъпление на територията на Република България; не е доказателство, обект на обезпечителни мерки или предаването му може да затрудни образувано в България наказателно производство; както и, че притежаването му не е забранено от законите на страната (по арг. от чл. 84, ал. 11 ЗМВР), поради което е отправил официално искане до директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ при Министерството на вътрешните работи гр. София, за изпращане на официално искане за връщане на вещта от държавата, въввела сигнала за издирването ѝ [OMISSIS]. На 04.07.2017 г. с Протокол [OMISSIS] процесният автомобил е предаден (върнат) на СД. На 12.07.2017 г. на жалбоподателя ДВ, с Протокол [OMISSIS] са върнати двете табели с регистрационен номер [OMISSIS] и Свидетелството за регистрация на автомобила, част втора.
14. По жалба на ДВ срещу продавача на автомобила - АВ [OMISSIS] е образувана преписка [OMISSIS] на Районна прокуратура гр. Варна, по възложена проверка на основание чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната [ориг. 11] власт, като до приключване на съдебното заседание [OMISSIS] няма данни да е установено престъпно деяние.
15. От представено Уведомление от 20.03.2017 г. и искане за международно издирване на превозно средство с регистрационен номер [OMISSIS] (VOLKSWAGEN), от Областно полицейско управление Хордаланд, Кралство Норвегия, легнало в основата на процесния сигнал до Н.ШИС II за издирване му, се установява, че на 23.12.2014 г, българският гражданин ЕФ е подписал кредит в полза на Сантандер Консьюмър Банк АС, във връзка с получен заем за финансиране на покупката на автомобил с рег. № [OMISSIS], „Фолксваген Пасат“, модел 2014 г. Сключен е договор и план за продажбата. Издадени са Записи на заповед на 23.12.2014 г., а планът за продажба (погасяване на кредита) е регистриран в Имотния регистър на 06.01.2015 г. От получените 421 840 норвежки крони, изпълнителни действия срещу длъжника са предприети за непогасена главница от 213 679 NOK. От изявление на Банка Сантандер за „прекръпяване на заем [OMISSIS] и декларация за собственост“ се установява, че последното плащане е от 26.02.2016 г. Към м. май 2016 г. длъжникът е спрял да погасява кредита и делото е изпратено от Банката на Линдорф АС за събиране на дългове. На 13.05.2016 г. е изпратено искане за плащане (доброволно) и уведомление за принудително изпълнение. Длъжникът е уведомил дружеството, че автомобилът се намира в България. Посочен е балансът по делото и изброени множество съмнения за престъпления. Изразена е надежда, че има основание за съмнение за нарушение на Наказателния кодекс, поради което е отправено искане до полицията за международно издирване посредством системите и възможностите на Шенген, Интерпол, Аутосис и Е-лис. Декларирана е готовност за предявяване на граждански иск във връзка с

евентуално наказателно дело, който базов документ е подписан от адвокат [OMISSIS] и [ориг. 12] е представен по делото от упълномощеното ЕООД „Плам“ гр. Добрич, фактически получило процесния автомобил. Следователно, налице са типични частноправни отношения между норвежка банка и неин клиент - кредитополучател, като изразените съмнения за извършени престъпления, не са установени по делото, посредством актове на правоохранителни органи или на обвинителната власт. Продавачът на автомобила на жалбоподателя не е лицето EF, който е получил кредит от Норвежката банка и към м. март-м. април 2016 г. е спрял да го обслужва, а собственик, с надлежна регистрация в България.

16. На 13.08.2019 г. жалбоподателите депозирали молба с вх. № 188600-5115 пред ответния по делото полицейски орган за незабавно връщане на автомобила, защото считат, че изземването му е извършено принудително и при начална липса на фактическо и правно основание, позовавайки се на чл. 84, ал. 9 ЗМВР. На 28.08.2019 г. получили изричен отказ, който оспорили пред Административен съд гр. Силистра, за което е образувано адм.д. [OMISSIS] - служебно известно на настоящия състав. Последното е спряно до разрешаване на спора по настоящото адм. дело [OMISSIS] на същия съд.
17. С нарочно указание [OMISSIS] съдът е изискал от ответния орган да представи извадка от действащия Наказателен кодекс в Кралство Норвегия, с надлежен превод на български език, в частите включващи посочените параграфи в Уведомлението от 20.03.2017 г., послужило за регистриране на сигнала в ШИС II за издирване на автомобила, което не е направено. Допълнително, в съдебно заседание на 08.07.2020 г. съдът е указал на ответника, че следва да представи официален отговор от норвежките полицейски власти относно: образувано ли е наказателно производство в Норвегия с предмет въпросния автомобил; на коя дата, за какво престъпление и на каква фаза се намира същото. В резултат, в съдебното [ориг. 13] заседание на 26.08.2020 г. е представено писмо [OMISSIS] от началника на отдел „СИРЕНЕ“ при ДМОС на МВР [OMISSIS], от което се установява, че *„преписката и разследването по случая са прекратени на 10.07.2017 г., тъй като автомобилът е намерен и репатриран до Норвегия“*.
18. Следователно, няма годно и достатъчно надеждно доказателство за образуването изобщо на наказателно производство в Норвегия, което поставя релевиращия сигнал в ШИС извън приложното поле, нормирано с чл. 2 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12.06.2007 г., а именно: *“1. С настоящото решение се установяват условията и процедурите за въвеждане и обработка в ШИС II на сигнали за лица и вещи, както и обмен на допълнителна информация и допълнителни данни за целите на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси“*. Не се установява и целта, преследвана със създаването на ШИС II, изведена от чл. 1 от Регламент (ЕО) № 1987/2006. Не се вменя в базовата идея за полицейско и съдебно сътрудничество при взаимно доверие, който и да е казус, свързан с неуредени гражданско-правни или търговски

взаимоотношения, включително от вида на процесния: полученият кредит от норвежката банка е обслужван до м. февруари 2016 г. като са погасени в една значителна част (около половината) вноските, след което по неясни в настоящото производство (а те са и ирелевантни за него) причини, длъжникът е спрял погашенията и е образувано изпълнително производство. Правата на кредиторите по правило са силно защитени в националните правни системи, като например всяка ценна книга от вида на „Запис на заповед“, е безспорно извънсъдебно изпълнително основание, което дава бърз старт за кредитора да задвижи съдебното изпълнение. Когато в същото участва международен елемент е налице подробна международноправна регламентация за признаване и изпълнение [ориг. 14] на съдебни решения, вкл. Кодекса за международното частно право, както и посочената във въведението Конвенция относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в гр. Лугано на 30.10.2007 г. (т.нар. Луганска конвенция от 2007 г.).

V. Приложими нормативни разпоредби

A. Национално право

19. Закон за Министерството на вътрешните работи (обнародван в ДВ, бр. 53/ 27.06.2014 г., последно изменен и допълнен с ДВ, бр. 58/23.07.2019 г.)

Глава Пета „Правомощия“; Раздел 1 „Правомощия на полицейските органи“

Чл. 84 (1) Полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол).

(2) Лицето, в което се намира издирваната по ал. 1 вещ, се поканва да я предаде доброволно. За доброволното предаване на вещта се съставя протокол, който се подписва от лицето, което предава откритата вещ. Копие от протокола се предоставя на лицето.

(3) При отказ на лицето да предаде вещта по ал. 1 тя се изземва, за което се съставя протокол. Протоколът се подписва от лицето, в което е открита вещта, и от един свидетел. Копие от протокола се предоставя на лицето.

(4) Отказът или невъзможността на лицето да подпише протокола по ал. 2 или 3 се удостоверява с подпис на един свидетел.

(5) [OMISSIS] За срока на временното изземване вещта се съхранява в съответното териториално звено на ГДГП, гранично полицейско [ориг. 15] управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което е предадена или иззета.

(6) [OMISSIS] След съставяне на протокола по ал. 2 или 3 той се представя незабавно, но не по-късно от 24 часа, за утвърждаване от ръководителя на териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта. За предаването или изземването се уведомява държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в Интерпол.

(7) Уведомяването на държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в Интерпол, се извършва от компетентна специализирана структура на МВР.

(8) [OMISSIS] Ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, постъпи искане за връщане, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6.

(9) [OMISSIS] Ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6.

(10) [OMISSIS] За връщането по ал. 8 и 9 се съставя протокол.

(11) [OMISSIS] Алинеи 8 и 9 не се прилагат, когато: **[ориг. 16]**

1. вещта е предмет или средство за извършване на престъпление на територията на Република България;

2. вещта е доказателство, обект на обезпечителни мерки или предаването ѝ може да затрудни наказателно производство, образувано в Република България;

3. притежаването на вещта е забранено от законите на Република България.

(12) [OMISSIS] В случаите по ал. 11 вещта се предава по реда на Наказателно-процесуалния кодекс за целите на наказателното производство.

(13) [OMISSIS] При предаване или изземване на бланки за официални документи, които са откраднати, незаконно присвоени или изгубени, издадени документи за самоличност, като паспорти, лични карти, свидетелства за управление на моторно превозно средство, документи за пребиваване и документи за пътуване, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обявени за недействителни, документи за регистрация на моторни превозни средства и регистрационни табели, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обявени за недействителни, ако не попадат в категориите по ал. 11, се предават по установения ред на съответното дипломатическо или консулско

представителство на държавата членка, издала документа, със заповед на съответния ръководител по ал. 6.

(14) [OMISSIS] Вещ, която не е потърсена в 6-месечен срок от издаването на заповедта по ал. 8 и 9, се смята за изоставена в полза на държавата.

Глава Пета; Раздел III „Национална Шенгенска информационна система“
[ориг. 17]

Чл. 120 (1) В МВР се създава, поддържа и експлоатира Националната Шенгенска информационна система на Република България (НШИС), свързана с Централната ШИС (ЦШИС).

(2) Националната Шенгенска информационна система осигурява обмена на информация по линия на ШИС между държавите, прилагачи Шенгенското законодателство, за защита на националната сигурност и обществения ред, управление на контрола по външните граници на Шенгенското пространство и за подпомагане на полицейското и съдебното сътрудничество.

(3) Националната Шенгенска информационна система съдържа регистър с данни, включващ пълно копие на базата данни на ЦШИС (“национално копие”).

Чл. 121. Компетентните органи на МВР правят справки, въвеждат, актуализират и заличават сигнали в ШИС за издирвани или контролирани лица и вещи и за граждани на трети страни с отказ за влизане или пребиваване на територията на Шенгенското пространство по:

1. собствена инициатива;
2. искане на друг орган в съответствие с неговата компетентност и право на достъп;
3. искане на физическо лице, отнасящо се до негови лични данни.

Чл. 122. Компетентните органи на МВР самостоятелно или съвместно с други органи осъществяват съвкупност от действия в изпълнение на мерките към сигналите, въведени в ШИС,

Чл. 123(1) [OMISSIS] Обработването на информация и лични данни в НШИС се осъществява при спазване на изискванията за защита на личните данни. **[ориг. 18]**

(2) Организацията и функционирането на НШИС, правото на достъп до ШИС, както и информационното взаимодействие се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

20. Такава наредба, издадена по законовата делегация от последно посочения чл. 123, ал. 2 ЗМВР е Наредба № 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система на Република България (Обн. ДВ, бр. 74/ 05.09.14 г., посл. доп. ДВ, бр. 95/16.11.2018 г.)

Глава първа „Общи разпоредби“

[...]

Чл. 3(1) Националната Шенгенска информационна система е автоматизирана информационна система с национална база данни и се състои от следните компоненти:

1. Автоматизирана информационна система "Издирвателна дейност" на Министерството на вътрешните работи (АИС "ИД");
2. Национален интерфейс за връзка с ШИС (НИ. ШИС);
3. технически процедури за автоматизиран обмен на информация в Бюрото "СИРЕНЕ".

(2) Чрез АИС "ИД" се осигуряват националните сигнали за издирвани или контролирани лица и вещи и за граждани на трети страни с наложени мерки за административна принуда и се осъществява информационен обмен с ШИС посредством НИ. ШИС.

(3) Националният интерфейс за връзка с ШИС осъществява функциите по обмен на сигнали между НШИС и ЦШИС.

(4) Бюро "СИРЕНЕ" (SIRENE - Supplementary Information Request at the National Entries - Искане за допълнителна информация във връзка с националните сигнали) е звено за обмен на информация във връзка със [ориг. 19] сигналите в ШИС в структурата на дирекция "Международно оперативно сътрудничество" на МВР, което чрез техническите процедури за автоматизиран обмен на информация осигурява обмена на допълнителна информация между Република България и държавите членки, свързана със сигнали в ШИС, необходима за прилагане на съответни мерки за изпълнението им.

[...]

Чл. 7(1) В НШИС се обработват сигнали за следните категории вещи;

1. вещи, издирвани с цел изземване или използване като доказателство в наказателно производство (чл. 38 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II);

- а) моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 кубически сантиметра, кораби и въздухоплавателни средства;
- б) ремаркета с нетно тегло, превишаващо 750 кг, каравани, промишлено оборудване, извънбордови двигатели и контейнери;
- в) огнестрелни оръжия;
- г) бланки за официални документи, които са откраднати, незаконно присвоени или изгубени;
- д) издадени документи за самоличност, като паспорти, лични карти, свидетелства за управление на моторно превозно средство, документи за пребиваване и документи за пътуване, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обявени за недействителни;
- е) документи за регистрация на моторни превозни средства и регистрационни табели, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обявени за недействителни;
- ж) банкноти; [ориг. 20]
- з) ценни книжа и платежни средства, като чекове, кредитни карти, облигации, акции и документи за дялово участие, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обезсилени;

2. превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства и контейнери за целите на специфичен контрол и дискретно наблюдение въз основа на постъпило искане от компетентните органи за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред или съдебен орган (чл. 36 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II).

(2) Когато държава членка счете, че изпълнението на сигнал по ал. 1, т. 2 е несъвместимо с националното ѝ законодателство, международните ѝ задължения или съществени национални интереси, тя може да изиска към сигнала да се добави специален ограничителен знак, означаващ, че мерките, които следва да се предприемат въз основа на сигнала, няма да бъдат предприети на нейна територия. Специалният ограничителен знак се добавя от Бюрото "СИРЕНЕ" на държавата членка, която е въвела сигнала.

Б. Приложимо право на Европейския съюз

21. Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) (публ. в ОВ № L 3814/28.12.2006 г.)

[OMISSIS]

(5) ШИС II следва да представлява компенсационна мярка, която да допринася за поддържането на високо равнище на сигурност в рамките на **[ориг. 21]** пространството на свобода, сигурност и справедливост на Европейския съюз чрез поддържане прилагането на политиките, свързани с движението на хора, които са част от достиженията на правото от Шенген, интегрирани в дял IV, част трета от Договора. [...]

ГЛАВА I Общи разпоредби

Член 1 Създаване и обща цел на ШИС II

1. Създава се второ поколение Шенгенска информационна система (ШИС II).
2. Целта на ШИС II е в съответствие с настоящия регламент гарантиране на висока степен на сигурност в пространство на свобода, сигурност и справедливост в Европейския съюз, включително поддържането на обществената сигурност и обществения ред и опазването на сигурността на териториите на държавите-членки и прилагане на разпоредбите на дял IV, част трета от Договора, свързани с движението на хора на техните територии, като се използва информацията, съобщавана чрез тази система.

Член 2 Обхват

1. Настоящият регламент създава условията и въвежда процедурите за въвеждане и обработка в ШИС II на сигнали във връзка с граждани на трети страни за обмен на допълнителна информация и допълнителни данни с цел отказ влизане на територията на държава-членка или престой там.
2. Настоящият регламент предвижда също така разпоредби относно техническата архитектура на ШИС II, отговорностите на държавите-членки и на управителния орган по чл. 15, обработката на общи данни, правата на засегнатите лица и отговорност.

[...]

Член 52 Изменение на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген **[ориг. 22]**

1. За целите на въпросите, които попадат в обхвата на Договора, настоящият регламент замества, считано от датата, посочена в член 55, параграф 2, разпоредбите на членове 92—119 от Шенгенската конвенция, с изключение на член 102а от нея,
2. Той също така замества, считано от датата, посочена в член 55, параграф 2, следните разпоредби на достиженията на правото от Шенген за

прилагане на посочените членове [OMISSIS]: а) Решение на Изпълнителния комитет от [...]

22. Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II), публикувано в Официален вестник L 205/07.08.07 г., изменено с Регламент (ЕС) 2018/1726 на Европейския парламент и на Съвета от 14.11. 2018 г. ([OMISSIS] ОВ № L 295/21.11.2018 г.) и с Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г. ([OMISSIS] ОВ № L 312/07.12.2018 г.)

Член 1 Създаване и обща цел на ШИС II

1. Създава се Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II).

2. Целта на ШИС II е, в съответствие с настоящото решение, да обезпечи висока степен на сигурност в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие на Европейския съюз, включително поддържането на обществената сигурност и обществения ред и гарантирането на сигурността на териториите на държавите-членки, както и да прилага разпоредбите на част трета, дял IV от Договора за ЕО, отнасящ се до движението на лицата на техните територии, като се използва информацията, предадена чрез тази система.

Член 2 Приложно поле [ориг. 23]

1. С настоящото решение се установяват условията и процедурите за въвеждане и обработка в ШИС II на сигнали за лица и вещи, както и за обмен на допълнителна информация и допълнителни данни за целите на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси,

2. В настоящото решение се предвиждат също така разпоредбите относно техническата структура на ШИС II, отговорностите на държавите-членки и на управителния орган, посочени в член 15, обработката на общи данни, правата на засегнатите лица и отговорността.

[...]

Глава VIII - Сигнали относно лица и вещи за целите на проверките от разстояние или явните проверки

Член 36 Цели и условия за подаване на сигнали

1. Данните относно лица или превозни средства, кораби, въздухоплавателни съдове и контейнери се въвеждат в съответствие с националното законодателство на държавата-членка, подаваща сигнала, за

целите на проверките от разстояние или явните проверки в съответствие с член 37, параграф 4.

2. Такъв сигнал може да бъде подаден за целите на наказателно преследване и предотвратяване на заплахи за обществената сигурност, когато:

а) има явни признаци, че определено лице възнамерява да извърши или извършва тежко престъпление, като например престъпленията, посочени в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР (изчерпателно изброени като „участие в престъпна група“; „тероризъм“; трафик на хора“ и т.н.); или

б) цялостната оценка на дадено лице, основана по-специално на предходни престъпления, дава основание да се предположи, че това лице ще извърши тежки престъпления и в бъдеще, като например престъпленията, посочени в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР. **[ориг. 24]**

3. В допълнение, сигнал може да бъде подаден в съответствие с националното законодателство по молба на органите, отговарящи за националната сигурност, когато има конкретни данни, въз основа на които може да се предполага, че информацията по член 37, параграф 1 е необходима за предотвратяване на сериозна заплахата от страна на съответното лице или други сериозни заплахи за вътрешната или външната национална сигурност. Държавата-членка, подаваща сигнала съгласно настоящия параграф, информира останалите държави-членки за това. Всяка държава-членка определя на кои органи се изпраща тази информация.

4. Сигнали относно превозни средства, кораби, въздухоплавателни съдове и контейнери могат да се подават, когато има явни данни, че са свързани с тежките престъпления, посочени в параграф 2, или със сериозните заплахи, посочени в параграф 3.

[...]

Глава IX Сигнали относно вещи за изземване или използване като доказателство в наказателно производство

Член 38 Цели и условия за подаване на сигнали

1. В ШИС II се въвеждат данни относно вещи, издирвани с цел изземване или използване като доказателство в наказателно преследване.

2. Въвеждат се следните категории лесно установими вещи:

а) моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 куб. см, кораби или въздухоплавателни съдове;

- б) ремаркета с тегло без товар, превишаващо 750 kg, каравани, промишлено оборудване, извънбордови двигатели и контейнери;
- в) огнестрелни оръжия;
- г) официални бланки, които са откраднати, незаконно присвоени или изгубени; **[ориг. 25]**
- д) издадени документи за самоличност, като паспорти, лични карти, свидетелства за правоуправление на моторно превозно средство, разрешения за местопребиваване и документи за пътуване, които са откраднати, незаконно присвоени, изгубени или обявени за недействителни;
- е) талони или регистрационни номера на автомобили, които са откраднати, присвоени, изгубени или обявени за недействителни;
- ж) банкноти (регистрирани банкноти);
- з) ценни книжа и платежни средства, като чекове, кредитни карти, облигации, акции и документи за дялово участие, които са откраднати, присвоени, изгубени или обезсилени.

3. Техническите правила, необходими за въвеждане, актуализиране, заличаване и търсене в данните, посочени в параграф 2, се установяват в съответствие с процедурата, посочена в член 67, без да се засягат разпоредбите на правния инструмент, учредяващ управителния орган.

Член 39 Изпълнение на действия по сигнал

1. Ако при търсене в системата се установи, че има сигнал за вещ, която е намерена, органът, който е установил това, се свързва с органа, подал сигнала, с цел съгласуване на необходимите мерки. За тази цел в съответствие с настоящото решение могат да се съобщават и лични данни.
2. Информацията, посочена в параграф 1, се съобщава посредством обмена на допълнителна информация.
3. Държавата-членка, която е открила вещта, предприема мерки в съответствие с националното законодателство.

[...]

Член 49 Качество на данните, обработвани в ШИС II

1. Държавата-членка, подаваща сигнал, отговаря за осигуряването на точността и актуалността на данните и законното им въвеждане в ШИС II. **[ориг. 26]**

2. Само държавата-членка, подала сигнала, има право да изменя, допълва, поправя или да заличава данните, които е въвела.

3. Ако държава-членка, различна от подалата сигнала, разполага с доказателства, от които личи, че дадена информация е неточна или е незаконно съхранена, тя уведомява за това посредством обмена на допълнителна информация подалата сигнала държава-членка възможно най-бързо и не по-късно от 10 дни, след като се е запознала с посочените доказателства. Държавата-членка, която е подала сигнала, проверява съобщението и ако е необходимо, незабавно поправя или заличава въпросната информация.

4. Ако държавите-членки не могат да постигнат споразумение до два месеца, държавата-членка, която не е подала сигнала, представя въпроса пред Европейския надзорен орган по защита на данните, който съвместно с националните надзорни органи действа като посредник.

5. Държавите-членки обменят допълнителна информация, ако дадено лице подаде жалба, че не е лицето, издирвано по даден сигнал. Ако в резултат на проверката се установи, че всъщност има две различни лица, жалбоподателят бива уведомен за разпоредбите на член 51.

6. Когато едно лице вече е обект на сигнал в ШИС II, държавата-членка, която въвежда нов сигнал, постига съгласие по въпроса с договарящата страна, която е въвела първия сигнал. Споразумението се постига посредством обмена на допълнителна информация.

[...]

23. Следователно, целта на ШИС II, посочена в чл. 1 от правните актове за нея, е „... гарантиране на висока степен на сигурност в пространството на свобода, сигурност и правосъдие в ЕС, включително поддържането на обществената сигурност и обществения ред и опазването на сигурността на териториите на държавите-членки и прилагане на Дял IV, част 3 от ДЕО [ориг. 27]/съответен на Дял V, част Трета ДФЕС/, свързани с движението на хора на техните територии, като се използва информацията, съобщавана чрез тази система.“ Системата предоставя достъп до сигнали за вещи на следните органи:[...] д) органите, които отговарят за издаването на свидетелства за регистрация на превозни средства (в съответствие с Регламент (ЕО) №1986/2006).

24. Съгласно чл.1 от Решение на Съвета от 29.06.2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с ШИС в Република България и в Република Румъния (Решение 2010/365/ЕС - [OMISSIS] ОВ №L 166/01.07.2010г.), считано от 15.10.2010 г., горните разпоредби на правото от Шенген във връзка с ШИС, които са посочени в Приложение I, започват да се прилагат за България и Румъния както между тях, така и в отношенията им с [OMISSIS] Кралство Норвегия.

25. Видно от Приложение I е, че страните са обвързани с разпоредбите на Шенгенската конвенция в обхвата на чл. 64 и членове 92-119 от същата. Съгласно чл.52 от Регламент (ЕО) №1987/2006 за целите на въпросите, които попадат в обхвата на Договора, *настоящият Регламент замества, считано от датата, посочена в чл. 55 §2, разпоредбите на членове 92-119 от Шенгенската конвенция*, с изключение на чл.102а от нея. Последните именно са пряко приложими по отношение на разглеждания спор, доколкото регламентират създаването на Шенгенската информационна система; нейната експлоатация, както и защита и сигурност на личните данни в ШИС, включително чл. 99- за сигнали за превозни средства[OMISSIS] които се въвеждат данни за скрито наблюдение и специален контрол; както и чл.100 - сигнали за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като доказателство в съдебен процес. **[ориг. 28]**
26. По дефиниция „конфискацията“ е инструмент на пеналистиката, като масово националните наказателни закони предвиждат такава във всички случаи по отношение на предмета и средството за извършване на престъплението. В [OMISSIS] Наказателния кодекс на България, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 3 НК, последната е и вид наказание „конфискация на налично имущество“. Според т. 10 от Преамбюла на *Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 03.04.2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в ЕС*, държавите-членки са свободни да предприемат процедури за конфискация, които са свързани с наказателно дело, водено пред компетентен съд, а съгласно т. 24 е предвидена регламентация на допустима конфискация от трети лица, в случаите, когато са знаели или е следвало да знаят, че целта на прехвърлянето или придобиването е да се избегне конфискация, въз основа на конкретни факти и обстоятелства, вкл. че прехвърлянето е извършено безплатно или срещу сума, която е значително по-ниска от пазарната стойност. При всички случаи, обаче, не следва да се засягат правата на добросъвестните трети лица. Конфискацията води до окончателно отнемане на имущество, до какъвто ефект се е стигнало, според жалбоподателите, в процесния по делото случай, независимо от „временното отнемане на автомобила“ в релевираните по делото хипотези на чл. 84 от ЗМВР. Нормативният обхват (на конфискацията) е свързан единствено и само с престъпления, изрично посочени в Директивата, а с чл. 6 е регламентирана конфискацията по отношение на трети лица, със забележката (чл. 6 §2), че последната се тълкува така, че да не се засягат правата на добросъвестни трети лица.
27. Следователно, съгласно чл. 100 от Шенгенската конвенция в ШИС се въвеждат данни за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като **[ориг. 29]** доказателство в съдебен процес, т.е. само за целите на реализиране на наказателната отговорност на обвинените субекти, а не за разрешаване в ускорен порядък на частно-правни спорове. Според чл. 105 от Конвенцията, регистриращата (т.е. всяка регистрираща сигнал) договаряща страна отговаря за точността, актуалността и законосъобразността на

данните, които се въвеждат в Шенгенската информационна система, а съгласно чл. 106 §2 от същата конвенция, ако договарящата страна, която не е подала сигнала, има основания да счита, че данните са неверни или неправомерно въведени в системата, тя незабавно съобщава за това на договарящата страна и ако не бъде постигнато споразумение, случаят се отнася пред общия контролен орган по чл. 115 § 1.

28. Вярно е, че цялата система е базирана на принципа на взаимното признаване, неизменно свързан с принципа на взаимно доверие между държавите членки, че съответните им национални правни системи са в състояние да осигурят еднаква и ефективна защита на основните права, признати на равнището на Съюза и, в частност в Хартата, така че лицата, от които са иззети вещи, обявени в ШИС II, да могат да използват предоставените в правния ред както на регистриращата сигнала държава, така и на изпълняващата го, евентуални средства за защита, даващи възможност да се оспори законосъобразността на регистрирания сигнал в ШИС, ако същият е извън целите, за които последната е създадена, а именно - гарантиране висока степен на сигурност в пространство на свобода, сигурност и справедливост в ЕС /аргумент от чл. 1 от Регламент (ЕО) №1987/2006/.

VI. Съдебна практика

A. На националните съдилища

29. Както е посочено по-горе административните съдилища в страната отхвърлят жалбите на заинтересованите лица срещу заповеди, издадени от [ориг. 30] органите по чл. 84, ал. 6 ЗМВР, защото при установяване на регистриран сигнал в Н.ШИС II за съответната вещ (обикновено превозни средства), съгласно националната нормативна регламентация, компетентните полицейски органи действат при условията на обвързана компетентност, т.е. те нямат право на преценка и съответно, на избор, какъв административен акт да издадат по чл. 84, ал. 8 ЗМВР. Това е така дори и ако имат съмнение, че сигналът в ШИС за издирваната вещ е подаден с различна от нормативно определените цели, иманентно свързани с наличието на наказателно производство в регистриралата го държава. [OMISSIS].[национално производство]
30. При установените факти по делото, включително с нарочно представеното доказателство след дадените указания от съда на полицейския орган - да удостовери води ли се наказателно производство в Норвегия, срещу кого и за какво престъпление, същото не е убедително и достатъчно за извеждане на категоричен извод за образуване изобщо на такова, у настоящия състав се затвърди колебанието, че сигналът в ШИС е въведен, извън легитимните цели от чл. 1 на Регламент (ЕО) №1987/2006 и чл. 38, във връзка с чл. 1 и чл. 2 от Решение 2007/533/ПВР. Това е така, защото видно от писмо с рег. № А-

19124/24.07.20 г. на началника на отдел „СИРЕНЕ“ при Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на Министерството на вътрешните работи е, че „ [...] съгласно предоставена информация от [ориг. 31] норвежките полицейски власти, преписката и разследването по случая са прекратени на 10.07.2017 г., тъй като автомобилът е намерен и репатриран до Норвегия“, което сочи по-скоро, че наказателно производство е нямало.

31. Преписка се образува по всяка жалба, без оглед на нейната основателност, а разследването по дефиниция, е дейност за установяване на факти, поради което не е чуждо на никое направление на правото, включително на гражданското и търговското. При връщане на противозаконно отнета вещ /чрез кражба, обсебване, грабеж, присвояване на друго основание и т.н./, националните наказателно-правни системи предвиждат облекчаване на наказателната отговорност на извършителя, но не декриминализират деянието му, какъвто извод единствено следва от посоченото обстоятелство, че с връщането на автомобила е прекратена преписката, т.е. заличени са всички последици на престъплението, какъвто не е разума на пеналното право.

Б. Практика на Съда на Европейския съюз

32. Конкретна съдебна практика по релевирания по делото въпрос, не се намира, но настоящият състав счита за полезни в случая, макар и относими по аналогия, с известни уговорки, следните актове на СЕС: Определение по дело С-339/10 относно допустимостта; Решение от 16.07.2015 г. по дело С-237/15 PPU; Решение от 30.05.2013 г. по дело С-168/13 PPU; Решение от 26.02.2013 г. по дело С-399/11 (Stefano Melloni срещу Ministerio Fiskal - Испания) и други. Главното в тях е това, че съдът формулирайки целта, преследвана с рамковите и други решения, приети в областта на полицейското и съдебно сътрудничество, е формирал извод, че същата е - чрез въвеждането на нова опростена и по-ефикасна процедура за предаване на издирвани лица, респ. вещи, свързани с извършване на престъпления, да улесни и ускори съдебното сътрудничество, за да допринесе за осъществяването на целта на Съюза да се превърне в пространство на свобода, сигурност и правосъдие, въз основа на [ориг. 32] висока степен на доверие, която трябва да съществува между държавите членки (т. 37 от Решение по делото Melloni, т. 34 от Решение по делото С-396/11 Radu), както и т. 48 от Решение по дело С-399/11 [OMISSIS] в съответствие с чл. 6 §1 ДЕС Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата „която има същата юридическа сила като Договорите“, вкл. чл. 17 от ХОПЕС.
33. Независимо от дадените ясни и дълбоко мотивирани разрешения от СЕС по поставените преюдициални въпроси, главно свързани в цитираните решения с полицейското сътрудничество в сегмента на изпълнението на европейска

заповед за задържане, те не са достатъчни да бъде разрешено без колебания настоящото дело.

VII. Доводи и правни изводи на страните:

- 34.1** Жалбоподателите твърдят, че в случая полицейският орган е действал като юрисдикция разрешаваща вещен спор. И към настоящия момент оспорват базата на атакуваната заповед по чл. 84, ал. 8 ЗМВР, тъй като считат, че цивилистичните правоотношения между Норвежката кредитна институция, обозначила се като собственик на автомобила и нейния кредитополучател, обезпечил дълга си със закупената с кредита кола и престанал да го обслужва към м.03.2016 г., не са от кръга основания по чл. 100 §3 б. "а" от *Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година* между правителствата на държавите от Икономическия съюз БеНеЛюкс, ФРГ и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, ведно с *Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12.06.2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II)*. Приложното поле на нормативната рамка е определено с чл. 2 от горното Решение, фиксирано изключително върху сътрудничество по наказателно-**[ориг. 33]**правни въпроси, какъвто жалбоподателите считат, че процесният не е. Ето защо твърдят, че при отсъствие на предпоставките за приемане и регистриране на сигнала за издирване на лекия автомобил, постъпил в Н.ШИС от страна на Норвегия, е била недопустима и последващата обмяна на допълнителни данни чрез Бюрата „СИРЕНЕ“ на двете държави, респ. издирването и връщането в Норвегия, посредством упълномощен представител в България, на процесния лек автомобил.
- 34.2** Това е централният спорен въпрос по делото и неговото разрешаване е следвало да стане в рамките на административното производство с представяне на убедително доказателство, че в Норвегия се води наказателно производство с предмет - процесния автомобил. Поведението на кредитополучателя ЕФ (непознат на жалбоподателите) е квалифицирано като „сериозни измами“; „присвояване“ и т.н., като подобни правоотношения (неизпълнение на договор за банков кредит) не са инкриминирани в националното ни право. Същите се уреждат на терена на цивилистиката и с гражданскоправните способности посредством преки изпълнителни производства (за каквото има данни по делото, че се води в Норвегия), а ако се наложат и иски процеси, съгласно търговското и общото гражданско право. Неиздължаването на кредит със сигурност не е криминализирано деяние в националното ни право, считат жалбоподателите, поради което оспорват основанието за регистриране на процесния сигнал в Н.ШИС II.
- 34.3** Релевират довод и, че въпреки установяванията на полицейските органи, че жалбоподателят е вписан като собственик на надлежно регистрираното МПС, съгласно регулацията от Закона за движението по пътищата и

Регламент (ЕО) №1986/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г. относно достъпа до Шенгенската информационна [ориг. 34] система от второ поколение (ШИС II) на службите на държавите-членки, отговорни за издаването на свидетелства за регистрация на превозни средства както и Директива 1999/37/ЕО на Съвета от 29.04.1999 г. относно документите за регистрация на превозните средства, процесната по настоящото дело Заповед [OMISSIS] на началника на РУ-Силистра за връщане на иззетата вещ от него именно, дори не му е била съобщавана. С оглед действащото национално право, така описаната ситуация по делото е предрешена, защото действително полицейският орган действа при обвързана компетентност, т.е. щом има сигнал в ШИС за издирване на автомобил и същият е открит, изземва го и при поискване от страната, регистрирала сигнала, в частност от Норвежката банка, го връща. На този терен остава изцяло неуредена защитата на правата на евентуалните добросъвестни собственици, чиято добросъвестност се преценява конкретно по делото.

- 34.4** Считат още, че неправомерните действия на полицейските органи са довели до ефект с характеристиката на „конфискация“. Принудителното отнемане, което съгласно чл. 84, ал. 1 ЗМВР е с „временен характер“, е трансформирано в трайно отчуждаване при отсъствие на правни способности за защита на собственика, от когото е иззет автомобила. Ето защо са депозирали по делото подробна и обоснована молба с искане за спиране на производството пред Административен съд - Силистра и отправяне на обсъденото преюдициално запитване до СЕС.
- 35.** Отвеният полицейски орган счита, че е действал в съгласие със закона и установените факти по делото като намира и настоящото запитване до СЕС за безпредметно, защото приложимото национално и общностно право, е отговорило еднозначно на поставения въпрос, а именно: винаги, когато има регистриран сигнал в Н.ШИС II относно издирвана вещ и същата е намерена с [ориг. 35] точна идентификация съгласно сигнала, вещта подлежи на връщане в държавата въввела сигнала, щом в процесуалните срокове е направено искане за това. Какво става с правата на евентуалните добросъвестни приобретатели на процесните вещи, не казва.

VIII. Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване:

- 36.** Спорът между страните е съсредоточен върху основата на издадената Заповед [OMISSIS] от началника на РУ-Силистра за връщане на вещта, иззета по чл. 84, ал. 1 ЗМВР, а именно: - налице ли е регистриран в Н.ШИС II сигнал от Норвежките власти, попадащ в обхвата на целите от чл. 1 на Регламент (ЕО) №1987/2006 и Решение 2007/533/ПВР?

Доколкото посочената цел във Формуляр 38 (превозно средство) - Формуляр за обмен на информация с Бюрото СИРЕНЕ при установяване на

съвпадение за вещь издирвана, с цел ИЗЗЕМВАНЕ или ИЗПОЛЗВАНЕ като ВЕЩЕСТВЕНО ДОКАЗАТЕЛСТВО в рамките на наказателно производство, при изрично предвидените възможности за националния компетентен орган с чл. 49 от Решение 2007/533/ПВР, транспониран (от части) във вътрешното право с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 8121з-465 на МВР, настоящият състав има убеденост, че липсва друга легитимна цел, за постигането на която да се регистрират сигнали за издирване на вещи в ШИС, извън наказателното преследване и с оглед постигане на генералната цел на Шенгенското право, инкорпорирано в европейското - гарантиране на висока степен на сигурност в пространство на свобода, сигурност и справедливост в ЕС, за всички европейски граждани, включително за жалбоподателите по делото. Пряко приложение в случая (с оглед изрично посочената цел във Формуляра) следва да намерят **чл. 38** „Цели и условия за подаване на сигнали“ и **чл. 39** „Изпълнение на действия по сигнал“ от **Решение 2007/533/ПВР на Съвета от [ориг. 36] 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система от второ поколение.**

37. В този контекст и предвид представеното по изричното указание на съда, писмо с [OMISSIS] на началник отдел „СИРЕНЕ“ при ДМОС на МВР, че с репатриране на автомобила норвежките власти са прекратили преписката, което не се следва като резултат при водено наказателно производство, съдът счита, че не са налице убедителни, сигурни данни, че сигналът е въведен в ШИС съобразно с нормативната цел от чл. 1 на Регламент (ЕО) №1987/2006 и чл. 1 и чл. 2 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12.06.2007 г., воден от което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно чл. 267, §2 във връзка с §1, б. “б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз, със следния въпрос:

Следва ли чл. 39 и по-специално чл. 39 §3 от **Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II)**, да се тълкува в смисъл, че се допуска национална уредба и административни практики, съгласно които, когато са налице данни, обосноваващи извод, че сигналът, въведен в ШИС, излиза от обхвата на целите, за постигането на които е регистриран, и по-конкретно на тези от чл. 38 §1, компетентният изпълняващ орган може и следва да откаже изпълнението. [ориг. 37]

[OMISSIS]